

Isä Meidän -rukous
Osa 5
Tulkoon sinun valtakuntasi (2/3)

Viime kerralla pääsimme Isä meidän –rukouksen vetoomuksiin eli pyyntöihin, joita on yhteensä kuusi. Kolme ensimmäistä pyyntöä käsittelevät Jumalan asioita:

1. Pyhitetty olkoon sinun nimesi
2. Tulkoon sinun valtakuntasi
3. Tapahtukoon sinun tahtosi

Kolme jälkimmäistä liittyvät meidän, ihmisten, asioihin:

4. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme
5. Anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme
6. Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta

Aloitimme ensimmäisestä pyynnöstä, Jumalan nimen pyhittämisestä. Opimme, miten Jumalan kunnian tulisi olla ensisijainen toiveemme. Meidän tulisi muistaa itsekeskeisessä elämässämme, että Jumalan asiat ovat aina meidän omia asioitamme tärkeämpiä. Meidän ensisijaisen toiveemme pitäisi olla se, että kaikkialla olisi syvä kunnioitus Jumalaa kohtaan. Omat asiamme ovat tärkeysjärjestyksessä vähempiarvoisia.

Kohta numero kaksi Jeesuksen rukouksessa on rukoilla Jumalan valtakunnan tulon puolesta: ”Pyhitetty olkoon sinun nimesi, tulkoon sinun valtakuntasi.”

Edellisessä saarnassa kerroin esittäväni kolme tapaa, miten Jumalan valtakunta saapuu. Viime kerralla aloitimme niistä ensimmäisestä eli kuinka Jumalan valtakunta saapui jo hieman sen jälkeen kun Jeesus oli opettanut tämä Isä meidän –rukouksen. Raamattu kertoo meille, että se saapui ensimmäisenä helluntaina Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen, kun Pyhä Henki saapui ja asettui uskoviin. Jatkamme tästä tänään.

Yksi sielu kerralla

Toinen tapa, miten Jumalan valtakunta saapuu on sen saapuessa yksittäisten ihmisten elämään. Jumalan valtakunta saapuu ja kasvaa sitä mukaa, kun yhä useampi siirtyy pimeyden vallasta Jeesuksen valtakuntaan ottaessaan Jeesuksen vastaan pelastajanaan ja kuninkaanaan. Kolossalaiskirje 1:13 kertoo meille, miten Jumala ”*on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.*”

Sanon tämän vielä uudelleen: Jumala ”*on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.*”

Jumalan valtakunta saapuu ja kasvaa sitä mukaa, kun yhä useampi siirtyy pimeyden vallasta Jeesuksen valtakuntaan. On tosiaankin olemassa vain kaksi valtakuntaa:

pimeyden valtakunta, kuten Paavali sitä kutsui, ja Jumalan valtakunta. Jos emme kuulu ensimmäiseen, kuulumme toiseen.

Raamatun mukaan kuulumme siis Jumalan valtakuntaan, tai pimeyden valtakuntaan. Tässä asiassa ei ole mitään ”ei kenenkään maata” tai ”puolueetonta aluetta”.

Jos jollakulla on vielä epäselvyyttä tämän suhteen, niin seuraavat Jeesuksen sanat selventävät asiaa, Matt. 12:30: *”Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan...”* .

Voiko tämän asian sanoa yksinkertaisemmin? *”Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan...”* Aika selvät sävelet.

Kun Aatami lankesi syntiin, hän ja samalla koko ihmiskunta menetti tämän maailman herruuden Saatanalle. Valitettavasti kaikki maailman valtakunnat kuuluvat tällä hetkellä pimeyden valtakuntaan. Johannes 12:31 kertoo, että Saatanana on tälläkin hetkellä tämän maailman ruhtinas. Tämä tarkoittaa, että Saatanalla on suuri vaikutus tämän maailman enemmistön mielipiteisiin, ihanteisiin, tavoitteisiin, ja toiveisiin. Hänen valheensa ja petolliset päätelmät vaikuttavat myös maailman koulutuksessa ja filosofioissa (2 Kor. 10:4-5). Hänen keksimät väärät uskonnot vaikuttavat monen päivittäisessä elämässä.

Jeesus sanoikin (Joh 18:36), että Jumalan valtakunta ei ole tästä maailmasta. Vaikka Saatanana on tällä hetkellä tämän maailman ruhtinas, niin Jumala kuitenkin kasvattaa valtakuntaansa koko ajan sitä mukaa, kun yhä useammat ihmiset pelastuvat ja hän käskää meitä osallistumaan tähän valtakuntansa laajentamiseen.

Jeesus Kristus on antanut käskyn kristityille, Mark. 16:15: *”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.”* Lue myös (Matt. 28:19).

Paavali vahvistaa tätä Kristuksen käskyä kysymällä: *”...Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?”* (Room. 10:14).

Paavali täten muistuttaa meitä, että jonkun on julistettava Jeesuksen pelastussanomaa, jotta se tulisi ihmisten tietoon. Miten kukaan voi muutoin uskoa sanomaan, jota ei ole edes kuullut? *”...Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?”*

Tarkoittaako tämä sitä, että kaikkien on ruvettava saarnaajiksi tai papeiksi? Ei tietenkään, mutta jokainen voi julistaa evankeliumia mahdollisuuksiensa mukaan. Esimerkiksi kaikilla meillä kristityillä on perheenjäsen, ystävä, työtoveri tai tuttu, joka ei ole kristitty. Evankeliumin julistaminen heille voi olla vaikeaa ja se voi muodostua vieläkin vaikeammaksi, jos kyseessä on läheinen henkilö. Jeesus varoittaaakin meitä, että Raamatun sanoma tulee pahastuttamaan joitakuuta, Luuk. 12:51-53: *”Luuletteko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? Ei, sanon minä teille, vaan eripuraisuutta. Sillä tästedes riitautuu viisi samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan kahta vastaan ja kaksi kolme vastaan, isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä*

vastaan, äiti tytärtänsä vastaan ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiansa vastaan." .

Jeesus kertoo meille myös, mikä tätä eripuraisuutta aiheuttaa, Joh. 15:18-20:

"Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne."

Jeesus siis sanoi, että maailma vihaa kristittyjä yksinkertaisesti siitä syystä, että me emme ole "tästä maailmasta". Jos Jeesusta itseään vainottiin jopa ristiinnaulitukseksi tulemiseen asti, vaikka hän ei ikinä ollut kenellekään mitään pahaa tehnyt, niin ei meidän pitäisi ihmetellä, jos hänen seuraajiaan myöskin vainotaan samalla vihalla.

Yksi syy miksi kristittyjä vainotaan ja vältellään on se, että he jokseenkin raamatunmukaisella elämäntyyllillään tuomitsevat tämän maailman menon, Sananlaskut 29:27: *"Vääryyden mies on vanhurskaille kauhistus, ja oikean tien kulkija on kauhistus jumalattomalle."*

Näin on ollut maailman alusta alkaen. Kain tappoi Abelin suorittaessaan historian ensimmäisen murhan (1. Moos. 4:1-8). 1. Joh. 3:12 kertoo meille murhan syyn: *"Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat"* Vastaavasti maailma haluaa nykyäänkin usein tuomita ne, jotka yrittävät elää niin vanhurskaasti kuin vain pystyvät.

Esimerkiksi, ihmisiä ei yleensä vaivaa, jos joku buddhalainen haluaa elää selibaatissa koko elämänsä. "Eläköön niin jos haluaa," on varmaan aika yleinen asenne tähän. Mutta voi hyvänen aika jos joku "tavallinen" kristitty haluaa elää Raamatun mukaan ja välttää esimerkiksi esiaviollista seksiä. Tämä voi saada monet jopa ihan raivon partaalle. Miksi tällainen reaktio? Raamattu kertoi meille syyn siihen, Sananlaskut 29:27: *"...oikean tien kulkija on kauhistus jumalattomalle."*

Room. 2:15-16 kertoo meille, että ihmiset tiedostavat luonnostaan Jumalan lain, koska se on kirjoitettu kaikkien sydämiin. Oletko koskaan ajatellut, miten ihmeellinen asia meidän omatuntomme on? Jos teemme jotain väärää, meidän omatuntomme soimaa meitä. On ihmeellistä, että olemme kaikki syntyneet tällaisen sisäisen apuvälineen kanssa. Arvaapa, mistä olemme saaneet omatuntomme? Se ei ole evoluution tulos. Kuinka se edes voisi olla? Koko evoluutioteoria perustuu luonnonvalintaan; siihen, että nopeat syövät hitaat; siihen, että itsekäät pärjäävät itsensä uhraavia paremmin (*survival of the fittest). Meidän omatuntomme sotii tällaista filosofiaa vastaan. Se johtuu siitä, että meidän omatuntomme on Jumalalta.

(*http://en.wikipedia.org/wiki/Survival_of_the_fittest)

Mutta ihmiset haluavat hukuttaa ja haudata tämän sisällämme olevan Jumalan lain automaattisen tuntemisen. Näin tehdessämme turrutamme omaatuntoamme (1. Tim. 4:2).

Kun rikot omaatuntoasi vastaan tarpeeksi monta kertaa, lopulta sen ääni vaimenee. Kun teet jotain väärää, käy sen tekeminen kerta kerralta helpommaksi. Juuri tämän takia on tärkeää olla rikkomatta omaatuntoamme vastaan (Room. 14:20-23). Mitä useammin sen teemme, sitä syvemmälle vajoamme pimeyteen.

Mutta juuri kun, joku on saanut Jumalan lain haudattua syvälle ja turrutettua omantuntonsa, joku ”vietävän kristitty” muistuttaa omalla esimerkillään häntä siitä, minkä hän on juuri saanut haudattua. Kyllähän ihminen suuttuu pienemmästäkin ja näin kristitty saa kuulla kunniansa.

Tämä on loppujen lopuksi aika ymmärrettävää, jos sitä alkaa oikein miettimään esimerkkien kautta. Esimerkiksi oletetaan, että ryhmä kavereita on teettänyt remonttitoita kukin omassa talossaan. He keskustelevat ja kerskailevat siitä, kuinka maksoivat remontoijille pimeästi ilman kuitteja ja näin ollen säästivät tuhansia euroja*. Mutta sitten yksi heistä, joka sattuu olemaan kristitty, kertoo maksaneensa remontistaan rehellisesti kuittia vastaan, koska se oli hänen mielestään oikea tapa menetellä.

(*Palveluntarjoaja pystyy antamaan halvemman hinnan, jos heidän ei tarvitse antaa asiakkaalle kuittia. Ilman kuitteja, heidän ei tarvitse ilmoittaa verottajalle kyseisestä tulosta ja näin ollen asiakas pääsee osalliseksi tästä säästöstä hieman halvemman hinnan kautta.)

On helppo kuvitella, että muut kaverit suuttuvat tai paheksuvat oikein tehnyttä jollain tavalla. He kokevat alitajunnassaan jollei tietoisesti tämän yhden henkilön käytöksen soimaavan heidän omaatuntoaan. Kuitenkaan he eivät halua hyväksyä ja myöntää, että he ovat toimineet väärin. Täten heidän sisällään syntyy ristiriita heidän omantuntonsa kanssa. Tämä ristiriita taas saa aikaan turhautumisen tai jopa vihan sitä vastaan, joka toimi oikein.

Jumalalle eläminen tässä maailmassa voi olla vaikeaa. Meidän täytyy muistaa, että tämä maailma ei ole meidän kotimme, vaan paikka jossa Jumala kasvattaa meistä yhä pyhempää ja pyhempää sitä mukaa, kun meidän elämän koettelemukset hiovat ja muovaavat meitä enemmän ja enemmän Jeesuksen kaltaisiksi.

Miten kukaan voisikaan kasvaa ja kehittyä ilman koettelemuksia? Ei mitenkään. Vertaa ihmistä, joka ei ole koskaan ollut minkäänlaisissa koettelemuksissa ihmiseen, joka on kokenut monenlaisia koettelemuksia, joista Jumala on kuitenkin hänet aina ohjannut läpi ja vapauttanut. Kumpi heistä luottaa enemmän Jumalaan?

Vaikka tiedämmekin Jumalan kasvattavan meitä koettelemusten kautta, voimme olla täysin huoleti. Hän lupaa 1. Kor. 10:13, ettei hän salli meitä kiusattavan yli voimiemme. Salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voimme sen kestää.

Toisaalta Jumala on saattanut päättää, että meidän tehtävämme maan päällä on loppuun suoritettu. Silloin tietyissä tilanteissa hän voi jopa sallia, että kristityltä riistetään väkivalloin henki. Näissäkin tilanteissa Jumala antaa siihen tarvittavan voiman. Historia on täynnä kertomuksia kristityistä, jotka jopa lauloivat virsiä samalla kun heitä poltettiin elävältä rovioilla (Bruno Chenu, *The Book of Christian Martyrs*, s. 149-151). Juuri näinä vaikeina aikoina Kristuksen kirkkaus voi loistaa kirkkaimmillaan edessämme.

Juuri ennen taivaaseen astumistaan Jeesus antoi meille viimeisen käskynsä, joka koski evankeliumin levittämistä maailmaan. Tämän myötä hän antoi meille myös viimeisen lupauksensa Matt. 28:2: *"...ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."*

Jumalan valtakunta kasvaa siis yksi sielu kerrallaan. Täten rukoillessamme Jumalan valtakunnan tuloa, voisimme sanoa: "Okei tiedän, että sinulla Isäni on kaikki valta, voima ja täydellinen ymmärrys kaikesta. Tämän tiedon valossa pyydän, että teet sitä, mikä kasvattaa valtakuntaasi yksi sielu kerrallaan. Anna minun armollisesti olla osa valtakuntasi levittämisprosessia. Minulla on oman elämäni suhteen omat toiveeni, haluni, ideani ja tavoitteeni. On asioita, joita haluaisin tehdä, mutta käytä minua Herra parhaalla tavalla olemaan työkalu sinun käsissäsi saattamaan syntisiä ihmisiä ottamaan sinut vastaan pelastajanaan.

Miten sitten elämme nykyään? Eikö olisi aika tekopyhää ensiksi rukoilla Jumalan valtakunnan tuloa ja sitten meitä ei kiinnosta laittaa tikkua ristiin sen tapahtumiseksi? Elämmekö tämän isä meidän -rukouksen mukaan pitäen ensimmäisenä toiveenamme sitä, että Jumalan nimi olisi pyhitetty ja että Herramme valtakunta tulisi yhä useamman elämään sitä mukaa, kun he ottavat Jeesuksen vastaan pelastajanaan ja Herranaan? Onko elämänasenteemme sopusoinnussa Jumalan valtakunnan kasvun ja tulon kanssa?

Käykö tämä ilmi siitä, mitkä asiat elämässämme ovat huolenaiheinaamme? Jeesus sanoi häntä vapaasti lainatakseni, että etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki muut asiat hoituvat: vaatteet, ruoka, asuminen, yms. (Matt. 6:31-34). Elämmekö tämän kehotuksen mukaan?

Entä miten käytämme aikaamme ja rahaamme? Monesti kuvittelemme, että omaisuutemme kuuluu meille ja Jumalan tulisi olla tyytyväinen jos silloin tällöin muistamme häntä tukemalla jotain jaloja tarkoituksia. Se on kuulkaa avain päinvastoin! Muistakaamme, että kaikki meillä oleva kuuluu Jumalalle (Ps. 24:1, Ps. 50:12, 1 Kor. 6:19-20). Olemme vain hänen varallisuutensa väliaikaisia varainhoitajia.

Olemme kuten jonkun yhtiön toimitusjohtaja. Toimitusjohtajalla on kyllä valta käyttää yhtiönsä varoja, mutta hänen kuuluu käyttää yhtiön varoja enimmäkseen asioihin, jotka ovat sen yhtiön hyväksi eikä omiin asioihinsa. Toimitusjohtaja saa kyllä palkan myös itselleen, jotta hän pystyy täyttämään omat tarpeensa. Mutta jos hän käyttää suhteettoman suuren osan yhtiön varoista omaan luksuselämäänsä, siitä ei yleensä hyvää seuraa asian tullessa päivänvaloon.

Muista, että et omista mitään. Kaikki joka sinulla on, kuuluu Jumalalle ja hän on laittanut sinut vastuuseen siitä omaisuudesta, jonka hän on uskonut sinun hoidettavaksi. Jonain päivänä meidän on raportoitava hänelle, miten hoidimme hänen omaisuuttaan. Tämä ilmenee esimerkiksi vertauksesta leivisköistä (Matt. 25:14-30). Toivottavasti sinulla on hyvä omatunto, kuinka edistät Jumalan valtakunnan tuloa käyttämällä varoja, jotka Jumala on antanut vastuullesi.

Haluan muistuttaa myös, että sillä ei ole väliä kuinka paljon omaisuutta meillä on, vaan miten sitä käytämme. Tämä varoitus menee vieläkin vakavampana hyväosaisille. Jos joku antaa vaikka pari sataa euroa kuukaudessa Jumalan työhön hän voi kuvitella olevansa vallan antelias. Mutta mitä on pari sataa kuukaudessa jollekin, jolla on valtavat tulot? Loppuilla sitten ostellaan itselle tuotteita, joiden avulla vähempivaraiset näkevät kuinka rahakkaita ollaan. Tämäkö on paras tapa toimia Jumalan valtakunnan hyväksi? Näinkö Jumala haluaa omaisuuttansa käytettävän? Muistakaa, että jolle paljon on annettu, siltä paljon vaaditaan. Ja joka on vähässä uskollinen, hänelle tullaan paljon antamaan. Markus 12:42-44:

Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä.

Ja hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun.

Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko elämisensä."

Entä kuinka elämme elämäämme pelastussanomien julistuksen suhteen? Raamattu käskee meitä jakamaan pelastussanomien muiden kanssa, eikä meillä ole mitään tekosyytä sen tekemättä jättämiseen. (Matt. 28:19-20; Ap. t. 1:8; 1. Piet. 3:15).

Raamattu kuitenkin varoittaa meitä, että pelastussanoma tulee aiheuttamaan eripuraisuutta ja riitaa. Pimeydessä eläville ihmisille oikean tien kulkija on kauhistus. Pimeydessä elävät ihmiset eivät kestä valkeutta. Kain surmasi Aabelin pelkästään siitä syystä, että hänen veljensä teot olivat vanhurskaat ja hänen eivät olleet. Pimeys ei kestä valkeutta.

Kysyt kuinka siis voimme julistaa evankeliumia perheenjäsenillemme, työkavereillemme ja muille tutuillemme? Ennen kaikkea meidän on rukoiltava. Meidän on rukoiltava, että Jumala avaa heidän silmänsä ymmärtämään Raamatun pelastussanomien, kun joku sen heidän kanssaan jakaa (2. Kor. 4:4). Rukoile myöskin, että sinulla ja meillä muilla kristityillä olisi rohkeutta todistaa ihmisille ympärillämme, että Jumala antaisi meille viisautta ja oikeat sanat suuhumme niin tehdessämme (Jaak. 1:5). Rukoilemisen lisäksi meidän tulee elää meidän kristillistä elämäämme julkisesti eikä piilotellen, niin että ihmiset ympärillämme näkevät sen muutoksen, jonka Pyhä Henki on saanut meissä aikaan uskon tulomme seurauksena (1. Piet. 3:1-2). Francis Assisialainen sanoikin kerran: "Saarnaa evankeliumia aina ja käytä tarvittaessa myös sanoja."

Raamattu käskee meitä olemaan aina valmiita puhumaan uskostamme, 1. Piet. 3:15:
"...olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla,"

Huomatkaa myös erittäin tärkeä yksityiskohta tässä. Nimittäin miten Raamattu sanoo, että meidän tulee puhua uskostamme: "sävyisyydellä ja pelolla" (1. Piet. 3:15). Nykysuomea käyttäen se tarkoittaa "lempeästi ja kunnioituksella". Liian usein moni meistä unohtaa tämän, joten yrittäkäämme muistaa tämä asia paremmin. Julistakaamme evankeliumia "Lempeästi ja kunnioituksella".

Miten tiedän, olenko mukana edistämässä Jumalan valtakuntaa Jeesuksen käskyn mukaisesti. Seuraavassa kolme kriteeriä, joita jokainen voi käyttää oman elämänsä analysoinnissa:

1. Minkälaiset ajatukset dominoivat mieltäni ja rukouksiani? Ovatko ne Jumalan valtakunnan asioita vai lähinnä omia päivittäisiä huoliani ja murheitani?
2. Mihin ja miten käytän aikaani ja rahaani? Voin edistää Jumalan valtakunnan tuloa esimerkiksi tukemalla paikallista tai kaukaista lähetystyötä. Vai käytätkö suhteettoman paljon resurssejani oman elämäni mukavuuden edistämiseen?
3. Todistanko rohkeasti sekä elämälläni, että sanoillani ihmisille ympärilläni. Vai kuulunko niin kutsuttujen salaisten kristittyjen kerhoon?

Jos sinä olet tänään huomannut, että sinulla ei ole mikään näistä kolmesta asiasta kohdallaan: ajatusmaailmasi, miten käytät aikaasi ja rahaasi tai miten kristillisyytesi huokuu elämästäsi, niin pelkään, että suurella todennäköisyydellä et ole kristitty vastoin omia kuvitelmiäsi. Kaikki edellä kerrottu todistaa sitä vastaan.

Älä ymmärrä minua väärin. Kukaan meistä ei ole täydellinen. Kaikilla meistä on varmasti parantamisen varaa kussakin kohdassa. Mutta jos elämässäsi ei ole MITÄÄN näyttöä minkään näiden asioiden suhteen, niin minun täytyy vakavasti varoittaa sinua, että saatat olla Jumalan valtakunnan ulkopuolella, vaikka luulet olevasi sen piirissä.

Suomessa varmasti moni on tässä tilanteessa ja siihen on kaksi syytä. Ensinnä, ihmiset eivät lue Raamattua niin kuin heidän pitäisi. Kuinka kukaan voi tietää Jumalan asioita hänen sanaansa lukematta?

Toiseksi, me saarnaajat saarnaamme monesti helpouskoisuutta ja annamme ihmisten kuvitella, että he ovat Jumalan valtakunnassa, jos heillä on joitain positiivisia tunteita Jumalaa kohtaan, jos he käyvät kirkossa tai uskovat Jumalan olevan olemassa. Mutta Jaak. 2:19 sanoo, että jopa Saatana uskoo Jumalan olemassaoloon, eikä hän todellakaan ole matkalla taivaaseen.

Raamattu on täynnä ihmisiä, joilla oli positiivisia tunteita Jumalaa kohti ja jotka jollain tapaa jopa halusivat seurata Jeesusta. Mutta nämä ihmiset eivät kuitenkaan olleet valmiita uhraamaan elämäntapaansa Jumalalle. He halusivat pitää vanhasta elämästään kiinni (Matt. 8:19-22, Luuk. 9:57-62). Tällaisille ihmisille Jeesus sanoikin Luukkaan yhdeksännen luvun viimeisessä jakeessa seuraavasti: *"Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan"* (Luuk 9:62).

Jos haluat seurata Jeesusta, katso eteenpäin. Mene äläkä meinaa sen sijaan, että katsot taaksepäin ja yrität pitää vanhasta elämäntyylistäsi kiinni.

Toisin kun nykyään monesti annetaan ymmärtää, Jumalan valtakuntaan ei pääse helposti. Sinne ei talsita noin vain kasteen kautta tai jonkun rukouksen toistamisella. Miten sinne sitten päästään? Luuk. 9:23: *"Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua."*

Kuinka useasti kuulemme tällaista saarnattavan tänä päivänä? KIELLÄ ITSESI JA OTA RISTISI! Tämä ei kuullosta helpolta, eikä se olekaan. Tämän takia meidän täytyy pyytää voimaa Jumalalta. Ei meillä ole voimaa itsessämme. Syö ylpeytesi, nöyristy Jumalan edessä ja pyydä häneltä se voima ja ymmärrys jota tarvitset tullaksesi Jumalan valtakuntaan. Ahtaasta portista joudutaan menemään sisään puoliväkisin (Matt. 7:14).

Sinä olit ennen elämäsi keskipiste. Unohda se. Jumalan valtakunta on nyt sinun keskipisteesi. Sinun täytyy olla valmis jopa kuolemaan sen puolesta tai vähintäänkin valjastamaan elämäsi sen eteen ja alistamaan itsesi Jumalan palvelukseen. Minkä takia luulet, että kutsumme häntä Herraksi? Hän on meidän Herramme, joten teemme mitä hän käskee ja sanoo. Monet herroittelevat häntä monta kertaa viikossa tai jopa päivittäin, mutta eivät ole alistaneet elämänsä hänen palvelukseen. Jos näin ei ole, niin eihän hän silloin oikeasti ole Herrasi vaikka miten häntä herroittelet, Matt. 7:21: *”Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.”*

Mutta jos ymmärrät Jumalan valtakunnan arvon, niin silloin sinä olet kuin Matteuksen kolmannentoista luvun kauppias, joka löydettyään yhden kallisarvoisen helmen meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli sen ostaakseen, Matt. 13:45-46. Minkään muun ei pitäisi olla meille kallisarvoisempaa kuin Jumalan valtakunta. Minkään hinnan ei pitäisi olla liian korkea tai mikään uhraus liian suuri. Näkyykö tämä elämästämme? Jokainen arvioikoon itse itsensä.

Rukoilkaamme.

Rakas taivaallinen Isämme, pyydämme että käytät meitä lapsiasi yhä tehokkaampina työkaluina tuomaan Raamatun sanoman yhä useammalle ihmiselle ympärillämme. Sanassasi sanot, että me lapsesi olemme maailman valkeus. Muuta tämä meidän valomme vieläkin kirkkaammaksi, niin että se oikein säkenöi ihmisille ympärillämme.

Pyydämme, että annat meille rohkeutta ja viisautta todistaa jatkuvasti elämällämme, sekä puhumalla aina kun siihen on tilaisuus. Pyydämme, että annat meille yhä useammin todistumahdollisuuksia ja autat meitä rohkeasti käyttämään nämä tilaisuudet.

Herra, kun tuomme Raamatun sanoman ihmisille, niin avaa yhä useamman silmät ymmärtämään, että he ovat tehneet syntiä. Muistuta heitä siitä, että jopa heidän omatuntonsa on monesti todistanut heitä vastaan, tuominnut heidät heidän rikkomuksistaan sinun pyhää lakia vastaan.

Avaa heidän silmänsä näkemään, kuinka he joka päivä tulevat yhä lähemmäs sitä tuomion päivää, jolloin sinä tuomitset heidät iankaikkiseen kadotukseen, jossa on oleva itku ja hammasten kiristys. Ohjaa heidät kuitenkin tarrautumaan sinun pelastussanomaasi kiinni. Jeesus on jo kärsinyt heidän edestään ristillä ja tuomio on näin ollen jo sovitettu. Heidän tarvitsee vain ottaa Jeesus vastaan, ei ainoastaan vapahtajanaan, vaan myöskin Herranaan.

Kasvata näin valtakuntaasi yksi sielu kerrallaan, yhä useammin ja useammin. Tulkoon sinun valtakuntasi Herra Jeesus. Amen!

Lisää saarnoja osoitteessa www.Maallikkosaarnaaja.com.